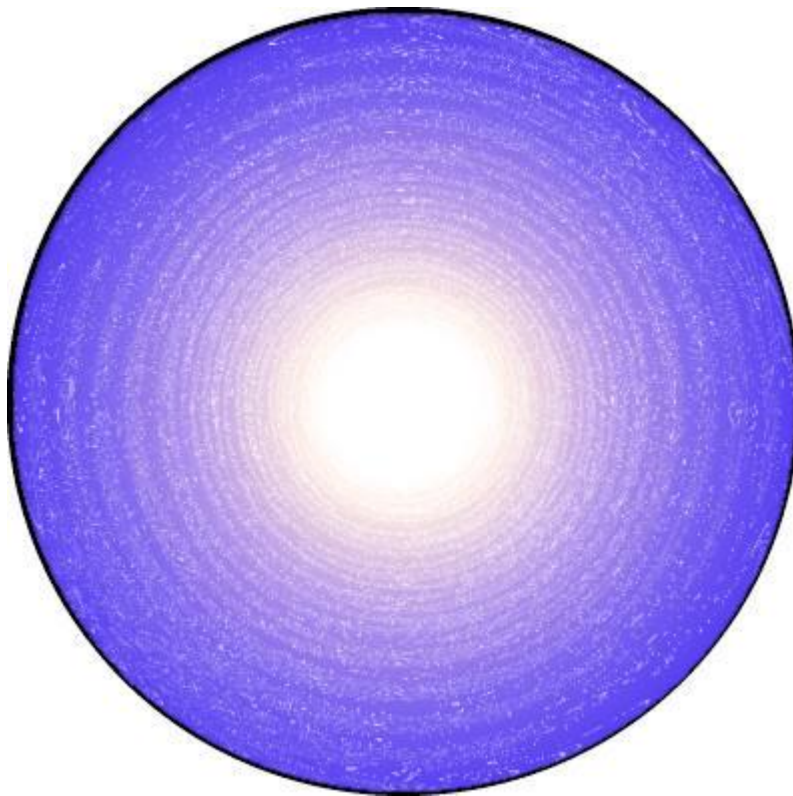

Kommentar: Denne artikkelen ble ferdig skrevet i oktober 1995. For det meste er det utdrag fra bøker som omhandler nær døden opplevelser. Historiene til de som har hatt disse opplevelsene har jeg latt tale for seg selv. Siden denne artikkelen ble skrevet har forfatteren personlig blitt kjent med 6 mennesker som har hatt en nær døden opplevelse. (En av dem har jeg spurt om ikke hun kunne skrive ned sin historie. Det har hun gjort og den opplevelsen ble trykket i Ildsjelen nr.1 - 2002.) Det er derfor også stor sannsynlighet for at leseren også kjenner noen eller vil bli kjent med noen som har hatt en slik opplevelse. Tallene i parentes refererer til kildehenvisninger på slutten av artikkelen. Nederst er det i tillegg lagt ved noen linker.

av Henning Jon Grini

Nær døden opplevelser

I vår såkalte siviliserte verden i dag er det mange som tror at når dette livet en gang tar slutt så er man utslettet.

Denne artikkelen handler ikke om utslettelse, men om en fortsettelse, et liv etter døden.

Andre tror at livet fortsetter etter døden, men mange av dem tror man bare kan komme der på visse betingelser.

Denne artikkelen handler ikke om betingelser, men om betingelsesløs kjærlighet.

Nær døden-opplevelser, forkortet til NDO, er kort fortalt opplevelser noen mennesker har hatt etter at vedkommende har blitt betegnet som død, men blitt gjenopplivet. Opplevelsene disse menneskene har er påfallende like, men har forskjellige stadier. Noen forskere definerer flere stadier en de 9 her for å gjøre forskningen mer presis. Det er sjelden at noen opplever alle stadiene, de fleste opplever 1 eller noen få. Mange, spesielt barn, har bare opplevelsen av lyset.

Før vi hører på NDO-ernes egne historier vil jeg bare nevne problemene de har med å beskrive det de har opplevd for andre mennesker. En dame sa det sånn når hun skulle beskrive kjærligheten fra lyset under sin NDO:

(1) *"Jeg føler meg så til de grader utilstrekkelig når jeg skal snakke om denne kjærligheten."*

En annen sa det slik: **(2)** *"Jeg kan ikke engang forklare det. Ingen av de følelser du opplever idet normale liv ligner noe som helst på dette."*

En man sa det slik: **(3)** *"Det var det vakreste øyeblikk i hele verden da jeg kom ut av mitt legeme: ...Alt jeg så, var ytterst behagelig. Jeg kan ikke forestille meg noe som helst i verden eller utenfor verden som kan sammenlignes på noen måte med dette. Selv de vakreste øyeblikk i livet kunne ikke sammenlignes med det jeg opplevde."*

En beskrivelse lyder som så: **(4)** *"Hvis du tar 1000 av de beste opplevelsene i ditt liv og ganger det med 1 million, først da er du i nærheten av denne følelsen."*

De ni stadiene som er listet her er alle etterfulgt av en virkelig opplevelse av noen som har returnert fra døden: **(5)**

1. En følelse av å være død.

"Det var vanskelig å beskrive. Det var en tid da jeg ikke var konen til min man, Jeg var ikke en foreldre til mine barn, jeg var ikke barnet til mine foreldre. Jeg var totalt og fullstendig meg."

- en 65 år gammel Chicago dame etter et hjerteattakk.

2. Fred og smertefrihet.

"Det var som om båndene som bandt meg til verden hadde blitt kuttet. Jeg følte ikke lenger noen frykt ei heller følte jeg kroppen min, for den slags sky Id. J eg kunne høre dem (leger og sykepleiere) arbeide rundt meg , men det betydde ingenting."

- en husmor fra Georgia som "døde" etter en bilulykke.

3. Ut av kroppen-opplevelse.

"Jeg kunne se ned på meg selv i min sykehusseng. Det var leger og sykepleiere som beveget seg travelt rundt meg. Jeg kunne se dem rulle en maskin inn i rommet og plassere den ved foten av min seng. Den hadde to håndtak stikkende ut av en form for boks. Jeg fant ut senere at det var en av de maskinene de bruker til å sende støt til hjerte og få det startet igjen når det har stoppet. En prest kom inn og begynte å gi meg de siste ritualer. Jeg beveget meg til slutten av sengen og fulgte med på alt som skjedde. Det var som å være publikum til et skuespill. Bak meg i sengen var en klokke. Den hang på veggen. Jeg kunne se meg selv i sengen og klokken,

som viste 11:11 a.m. Deretter returnerte jeg til kroppen. Jeg husker at jeg våknet opp og så etter meg selv ved foten av sengen."

- en dame fra Arizona som nesten døde som en reaksjon på medisiner.

4 .Tunnelopplevelse.

"Jeg spilte golf da en storm var i anmarsj da -wham- ble jeg truffet av lynet. Jeg svevde over kroppen min noen få sekunder og deretter følte jeg meg selv sugd opp denne tunnelen. Jeg kunne ikke se noe rundt meg, men jeg hadde en følelse av at jeg beveget meg meget raskt framover .Jeg var klart inne i en tunnel og jeg visste det da jeg så dette lyset i den andre enden bli større og større."

- en bilselger fra Sørstatene etter å ha blitt truffet av lynet.

5. Mennesker av lys.

"Ved enden av tunnelen ble jeg møtt av en gruppe mennesker. De glødet alle sammen fra innsiden som lanterner. Hele plassen glødet på samme måten, som om alt inni var fylt med lys. Jeg kjente ingen av menneskene som jeg møtte, men det virket som om de alle sammen elsket meg veldig høyt."

- en 10 år gammel gutt som hadde et hjerteattakk.

6. Et vesen av lys.

"Jeg husker at jeg våknet opp i en hage fullt av store blomster. Hvis jeg skulle beskrive dem, ville jeg si at de lignet på store "dahlias". Det var varmt og lyst i denne hagen og den var vakker. Jeg så meg rundt i hagen og der var dette vesen av lys. Hagen var ualmennelig vakker, men alt bleknet i forhold til ham. Jeg følte meg fullstendig elsket og totalt akseptert av ham. Det er den nydeligste følelsen jeg noensinne har følt. Selv om det er flere år siden, kan jeg fremdeles kjenne den følelsen."

- en middelaldrende dame som beskrev sin barndoms NDO.

7. Tilbakeblikk på livet.

"Dette vesen av lys omga meg og viste meg mitt liv. Alt du gjør er der for deg til å bli evaluert. så ubehagelig som noen deler av det er for deg å se, føles det så godt å få det ut. Jeg husker spesielt en episode da jeg, som barn, rev min søsters påskeegg fra henne, fordi det var en leke i den som jeg ville ha. Men i tilbakeblikket følte jeg hennes følelser av skuffelse, tap og avvisning. Jeg var de menneskene jeg såret og jeg var de menneskene jeg hadde gjort noe godt for."

- en kvinne fra Ohio som hadde en NDO da hun var 23.

8. Uvilje til å returnere til kroppen.

"Etter tilbakeblikket av mitt liv ville jeg ikke returnere til min kropp. Jeg hadde det komfortabelt der jeg var, og lyset som omgav meg var ren kjærlighet. Han (lysesvesenet) spurte meg om jeg ville gå tilbake og jeg sa, "Nei". Da sa han til meg at jeg måtte gå tilbake, at det var mer arbeid som måtte bli gjort. Jeg ble deretter sugd tilbake inn i min kropp. Det er ikke andre måter å beskrive det på. Plutselig lå jeg bare der, mens jeg så opp på en doktor med noen skarpe gjenstander i sine hender. For et øyeblikk ble jeg sint fordi jeg ble bragt tilbake til livet. "Gjør aldri dette mot meg en gang til!" sa jeg. Det var et sjokk for min venn som

hadde arbeidet så hardt for å redde meg".

- en kardiolog som var brakt til bevissthet igjen av sin kollega.

9. Personlighets forvandling.

"Det første jeg så da jeg våknet på sykehuset var en blomst, og jeg gråt. Tro det eller ei, jeg hadde aldri virkelig sett en blomst før jeg kom tilbake fra døden. En ting jeg lærte da jeg døde var at vi alle er en del av et stort, levende univers. Hvis vi tror vi kan skade andre mennesker eller andre levende vesener uten å skade oss selv, tar vi sørgelig feil."

- en 62 år gammel forretningsman etter at han hadde overlevd et hjerteattakk.

Nær døden opplevelser var det som virkelig overbeviste meg om at vi ikke kan dø. Døden er bare en overgang til en annen form for liv. Døden blir som å komme hjem til vår egentlige og sanne tilværelse. Frykten for døden har sluppet taket. Det blir litt som det kjente utsagnet:

"død, hvor er din brodd?"

Nær døden opplevelser er heller ikke noe nytt fenomen.

(6) I Bok X av staten beretter Platon, som levde i Aten fra 428 til 348 f.kr., myten om Er, en gresk soldat. Er dro ut i krig der mange grekere falt, og da hans landsmenn kom for å samle de falne, var hans lik blant dem. Det ble lagt sammen med de andre for å brennes på et likbål. Etter en stund våknet kroppen hans til live igjen, og Er skildret det han hadde sett på sin ferd i det hinsidige. Først, sa Er, gikk sjelen ut av kroppen, han sluttet seg sammen med andre ånder, og de dro til et sted hvor det var "åpninger" eller "ganger" som tydeligvis førte fra jorden til verdene etter døden. Her ble de andre sjelene stanset og bedømt av guddommelige vesener, som med et blikk, ved en slags fremvisning, kunne se alt det sjelen hadde gjort i sitt jordiske liv. Er ble imidlertid ikke bedømt. I stedet sa vesene til ham at han skulle dra tilbake og fortelle menneskene i den fysiske verden hvordan det var i den andre verdenen. Er fikk se mange andre syn, og så ble han sendt tilbake, men han sa at han ikke visste hvordan han kom seg tilbake til det fysiske legemet. Han bare våknet og oppdaget at han lå på likbålet.

Grunnen til at så mange mennesker har disse opplevelsene i vår tid er den tekniske utviklingen som har gjort det mulig å gjenopplive mennesker i dramatisk større omfang enn før. Et anslag viser at ca. 8 millioner mennesker i USA har hatt en NDO.

Mennesker som har hatt en NOO finnes overalt i verden. Opplevelsene er de samme, men det er kulturelle forskjeller. En kristen vil f.eks. kalle lysvesenet for Jesus, mens en buddhist vil kalle lysvesenet for Buddha.

Nær døden opplevelser fortalt av barn blir ekstra troverdige fordi barn ennå ikke er blitt kulturelt påvirket i særlig grad av de voksne. De har tenkt lite over livet, døden og det hinsidige. Små barn snakker sant, er en gammel visdom.

Nedenfor følger et utdrag av en historie fra DET BESTE -MARS 1991: Artikkelen heter "Lysets barn":

Jeg sto inne på intensivavdelingen og så ned på den livløse kroppen til Katie. Kunne hun redde? Den søte syvåringen med det lange, lyse håret var blitt funnet noen timer tidligere mens hun lå og fløt på magen i et svømmebasseng. Et computertomogram som var tatt i all hast, hadde vist en kraftig hevelse i hjernevevet, og hun pustet ved hjelp av respirator. Alle

våre anstrengelser til tross var jeg sikker på at hun kom til å dø. Og likevel, tre dager senere var hun helt frisk, uten at noen kunne forklare det.

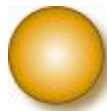
Da hun følte seg sterk nok, innkalte jeg henne til kontroll. Etter at jeg hadde presentert meg, snudde hun seg mot moren og sa: *"Det er han med skjegget. Først var det den høye legen som ikke hadde skjegg, og så kom han inn."* Og Katie hadde faktisk helt rett. Selv om hun hadde vært bevisstløs inne på skadestuen, hadde hun tydeligvis "sett" oss og det vi drev med. *"Jeg var inne i det store rommet."* sa hun. *"så flyttet de meg til et mindre rom og tok røntgenbilder."* Med stor nøyaktighet gjorde hun rede for detaljer som at hun *"hadde fått en slange ned gjennom nesen"* - hennes beskrivelse av en såkalt nasalintubasjon

Jeg var forbløffet over at hun kunne huske disse hendelsene, og spurte: *"Hva husker du fra da du var i bassenget?"*, *"Mener du da jeg besøkte Gud i himmelen?"* sa hun. Jasså, tenkte jeg. *"Ja, la oss begynne med det,"* sa jeg. *"Fortell meg hva som skjedde". "Jeg møtte Jesus og Gud,"* sa hun.

Jeg vet ikke om det skyldes hennes egen sjenanse eller mitt forskrekkede ansikt, men hun ble iallfall forlegen og ville ikke si noe mer den dagen. Neste gang vi møttes, fortalte Katie at hun ikke husket noe om selve drukningen. Det første hun kunne huske var mørket, og følelsen av å være så tung at hun ikke kunne røre seg. Så åpnet det seg en tunnel, og "Elizabeth" kom ut. Elizabeth var "høy og snill". Hun fulgte Katie opp gjennom tunnelen hvor hun så sin avdøde bestefar og møtte to kvinner som het Melissa og Heather .

På et visst tidspunkt fikk Katie gå gjennom sitt eget hjem. Hun så lillesøsteren sin, som ennå var baby, og tenkte på hvor glad hun var i henne. Elizabeth tok henne med for å treffe Vårherre og Jesus. Gud spurte om hun hadde lyst til å dra hjem. Katie sa at hun ville bli hos ham. så spurte Jesus henne om hun ønsket å se familien sin igjen. *"Ja,"* svarte Katie. Og så våknet hun.

Katies fortalte historien med stor overbevisning, men hun var klar over at det var skjedd noe hun ikke helt forsto. Det gjorde ikke jeg heller, så jeg begynte å undersøke saken. Sykepleierne på intensivavdelingen kunne fortelle at Katie ved flere anledninger hadde hvisket "Heather" og "Melissa" mens hun lå der. Jeg undersøkte også Katies religiøse bakgrunn, for om mulig å finne ut om hun var blitt innpodet forestillinger om en skytshelgen ved navn Elizabeth, eller en tunnel til himmelen. Moren svarte med et ettertrykkelig nei. Familien var mormoner, og Katie trodde på et liv etter døden, men de andre forestillingene var aldri blitt nevnt i forbindelse med deres religionsopplæring. Jeg kunne faktisk ikke se noen særlig sammenheng mellom Katies opplevelse og hennes religiøse bakgrunn.

Min mening er at mennesker som har hatt en NDO og har opplevelser hvor en svever ut av kroppen og gir nøyaktige beskrivelser av sin egen hjertestans, og registrere hva som skjer i de umiddelbare omgivelser, blir praktisk talt umulig å forklare med mindre vi godtar forestillingen om en bevissthet som kan operere uavhengig av kroppen. Her følger et par eksempler: (7)

Da det hele var over, sa legen at jeg hadde vært virkelig ille ute, og jeg sa: *"Ja, jeg vet det."* Han sa: *"Hvordan kan du vite det?"* Og jeg sa: *"Jeg kan fortelle deg om alt som hendte."* Han trodde ikke noe på det, så jeg fortalte alt, fra jeg sluttet å puste til jeg kom over det. Han var rystet over at jeg visste om alt som var hendt. Han visste ikke riktig, hva han skulle si, men han stakk innom flere ganger for å spørre om mer.

En pike som holdt på å dø, gikk f.eks. ut av kroppen sin og inn i et annet rom på sykehuset hvor hun så sin eldre søster gråte og si: *"A, Kathy, ikke dø, du må ikke dø."* Den eldre søsteren var himmelfallen da Kathy senere fortalte nøyaktig hvor hun hadde vært og hva hun hadde sagt.

I tillegg tar jeg med et utdrag fra boken "Lyset bortenfor" av Raymond A. Moody: En kvinne som skilte lag med kroppen sin, beveget seg ut i venteværelse og så at datteren hennes hadde på seg klær der fargene sto dårlig til hverandre. Forklaringen var at hushjelpen hadde tatt med seg barnet til sykehuset, men i hastverket hadde hun bare revet til seg de plaggene som lå øverst i bunken med rent tøy. Da hun senere fortalte familien om denne opplevelsen og at hun så datteren med disse klærne som ikke passet til hverandre, skjønnte de at hun måtte ha vært på venteværelset sammen med dem.

En annen kvinne hadde en utenfor kroppen-opplevelse og forlot rommet mens kroppen hennes ble gjenopplivet. I sykehusresepsjonen så hun svogeren sin. En av forretningsforbindelsene hans gikk bort til ham og spurte hva han gjorde på sykehuset. *"Vel, egentlig skulle jeg ut av byen på en forretningsreise."* svarte svogeren. *"Men det ser ut til at June har tenkt å pigge av, så det er nok best jeg holder meg her hvis de skulle trenge en kistebærer."*

Noen få dager senere, da hun begynte å komme seg, kom svogeren på besøk. Hun sa til ham at hun var til stede i resepsjonen da han snakket med denne vennen sin, og hun fjernet enhver tvil da hun sa: *"Den neste gangen jeg dør, kan du bare dra av gårde på forretningsreisene dine, for jeg skal nok klare meg."* Han ble så blek at hun trodde han skulle få en nær døden opplevelse selv.

Her er et utdrag til:

En eldre kvinne jeg gjenopplivet, hadde en lignende opplevelse. Jeg ga henne lukket hjertemassasje inne på et førstehjelpsrom, og en sykepleier som hjalp meg, løp inn på rommet ved siden av for å hente en sprøyte vi trengte. Dette var en sprøyte av den typen som har en glasskapsel som skal knekkes i et papirhåndkle slik at den som gjør det, ikke skal skjære seg. Da sykepleieren kom tilbake med sprøyten, var glasskapselen knekket og sprøyten klar til bruk. Da den gamle damen kom til seg selv igjen, så hun med et søtt smil på sykepleieren og sa: *"Jeg så hva du gjorde inne på rommet ved siden av, og hvis du gjør det på den måten, kommer du til å skjære deg."* Sykepleieren ble sjokkert. Hun innrømmet at i farten hadde hun knekket glasskapselen med fingrene uten noen beskyttelse. Kvinnen fortalte oss at mens vi arbeidet med å redde livet hennes, hadde hun fulgt etter sykepleieren inn på rommet ved siden av for å se hva hun skulle der.

(8) Her følger en norsk kvinnes beretning fra sin NDO, som skjedde for ca. 26 år siden. Hun begynner sin historie med å beskrive sin sinnstilstand ved utskrivelsen fra sykehuset: ... *"Jeg var da fylt av lykke, takknemlig, overveldet. Frykt for mennesker og for døden var borte. Jeg visste at det var en mening med mitt liv. Det var arbeid og oppgaver som ventet på meg. På Rikshospitalet var det grundige undersøkelser. Kvelden før operasjonen kom to godt*

voksne sykepleiere inn til meg. De spurte om det var helt sikkert at jeg ville opereres. Videre om jeg var klar over risikoen. Til slutt sa de til meg at jeg var meget godt egnet som donor, hvis noe skulle gå galt, kunne de da få meg? Det var så mange sykdommer jeg ikke hadde hatt. Det ville være synd om jeg skulle gå til spille. Jeg hadde lest et stykke om dette i DET BESTE. Det hadde gjort inntrykk. Jeg svarte rolig "ja" og skrev under skjemaet de hadde med. Begge to skrev så under, mens jeg så på.

Neste morgen gikk alt greit og fort unna. Jeg vet ikke hvor mange timer jeg var borte. Men jeg husker at de ropte navnet mitt og slo meg på begge kinn, og jeg klarte å få fram et svakt "ja". De fortsatte å slå meg på kinnene og armene med flat hånd, mens de vekselvis snakket med og ropte på meg ganske lenge. Jeg ønsket at de kunne la meg få være i fred. Plutselig befant jeg meg i luften og fikk se meg selv ligge i sengen. Et laken var lagt over meg over brystet og over armene. Jeg var svært blek. Øynene var lukket. Armene lå langs siden. En kvinnelig sykepleier gikk raskt ut døren. Jeg ble veldig redd. Kavet med armer og ben. Ville tilbake til kroppen min. Kom ikke av flekken. Fikk se at jeg hadde en nydelig, gul kjole på. Tynt, tettvevet, matt stoff. Lange ermer. Stoffet slo små folder når jeg beveget armene. Skjørtet var ankelsit og med vidde. Jeg så føttene og tærne mine. De var hvite mot det gule stoffet. Jeg beveget meg lekende lett i luften.

Plutselig fikk jeg høre vidunderlig sang. Det var mange, mange som sang. Et jubelkor. Mange stemmer som flettet seg i hverandre. Jeg snudde ryggen til sengen og kroppen min. Jeg ville til de lykkelige menneskene som sang. Gikk ivrig oppover i luften. Plutselig fikk jeg se et intenst lys omtrent så stort som en 25-øre. (Sangen stoppet). Som et lyn kom det mot meg og stoppet like foran meg. Der ble det til en lysende skikkelse med utbredte armer. Først hode, så høyre skulder, arm, hånd, fingre. Deretter ben, venstre arm. Alt gikk så fort. Jeg kunne bare følge med. Jeg ble så redd. Tok noen få skritt bakover. "A hadde jeg visst dette, ville jeg brukt livet mitt annerledes," tenkte jeg. Jeg så ned i hendene mine. To tomme hender. Jeg var klar over at jeg ikke hadde noe å vise til. Skikkelsen visste alle mine tanker. Og jeg følte at skikkelsen smilte til meg. Alt i mitt liv var kjent og var uten betydning. Jeg var omgitt av kjærlighet uten grenser. Jeg kjent meg jublende glad. Jeg ville være med! Ba om det to ganger. Jeg tenkte på min mor og alt jeg ville måtte forlate her. Feide det raskt vekk. Min mor ville i alle tilfelle ikke leve så lenge. Alt annet betydde ikke noe. Jeg var ikke bundet til noe. Men jeg fikk bestemt nei til svar to ganger. Det var ting som skulle gjøres som ventet på meg. - Jeg ønsket ikke å våkne. Ville tilbake dit hvor jeg var så lykkelig. Men de som holdt på å vekke meg, ville ikke gi seg. Lyset var blekt og grått da jeg våknet. Jeg vil aldri glemme det rosa/gylne lyset fylt av kjærlighet som jeg var omgitt av. En solfylt sommerdag virker ennå grå på meg. Lyset er så tynt, mekanisk.

"så lykkelig De ser ut!" utbrøt en sykepleier. Jeg var da tilbake på rommet. Jeg summet meg raskt: "Jeg er så glad for å ha kommet hit og fått hjelp," sa jeg. "Nei, det er noe annet," sa hun. Det svarte jeg ikke på. Jeg merket stor interesse hos legene. Men ingen spurte om noe. Jeg som ikke kunne tro ble overbevist for bestandig. All tvil ble blåst bort."

Å fortelle om sine opplevelser til andre mennesker viser seg vanligvis å by på store problemer. Som oftest sier en lege eller sykepleier noe sånt som: "Ta det med ro. Hodet vil klarne til etter hvert." Et eksempel på dette om enn noe ekstremt har vi fra en dame som holdt på å dø av magesår i 1972. Her forteller hun hvordan det fortonte seg for henne å komme tilbake:

(9) "Jeg var oppstemt og sprekkeferdig av trang til å fortelle om det jeg hadde opplevd. Jeg hadde vært vitne til et strålende under! Det eneste jeg ville var å ha noen å dele gleden med, å kunne fortelle om den himmelske opplevelsen det var å være i den hellige ånds nærhet og kommunisere med den. Jeg måtte forsøke å beskrive lyset med sin umåtelige kraft og ynde. Jeg la høyre hånd på brystet og sa til meg selv: "Jeg må prise meg lykkelig som har fått med meg tilbake en flik av dette. Jeg kommer alltid til å ha det inni meg."

En sykepleier kom inn for å kontrollere blodtrykket mitt. Jeg så på henne og begynte å fortelle om opplevelsen min. Hun hørte på meg til jeg var ferdig, og så sa hun: "Vel, dette var interessant, men du var svært syk og du har hatt en hallusinasjon." Jeg kom til at hun overhodet ikke hadde forstått det jeg hadde forsøkt å kommunisere. Hun fortsatte med å fortelle at kroppsfunksjonene mine var normale og at blødningen hadde stoppet. Hun sa at jeg kom til å bli frist igjen.

Litt senere kom en annen søster inn, og jeg fortalte henne den samme historien. Da jeg var ferdig, sa hun at medikamentene jeg fikk ofte fikk pasientene til å drømme svært spesielle drømmer. Men jeg visste hva jeg hadde sett. Jeg visste hva som var skjedd med meg, og det var ikke en drøm! Hvordan kan noe så levende og virkelig være en drøm? Jeg sa til meg selv at jeg nok måtte vente en stund før jeg fortalte noen om opplevelsen min igjen.

Da nattskiftet gikk på, forsøkte jeg meg igjen for tredje gang. Denne gangen sa sykepleieren at hvis jeg fortsatte å snakke på denne måten, ville en psykiater bli koblet inn. Dette gjorde meg forferdelig redd. Jeg fant ut at hvis legene trodde jeg var gal, ville det mest fornuftige være at jeg holdt tett med hele historien. Det beste jeg kunne gjøre, var å holde på dette lyset, aldri gi slipp på det - være taus, fullstendig taus. Og jeg sa ikke et ord på ti år."

I de fleste tilfeller der noen støtte på ubehagelige følelser, f.eks tristhet, ensomhet, frykt, i løpet av sin NDO, ble det oppfattet bare som et forbigående inntrykk i en ellers behagelig NDO, og helhetsinnholdet ble senere beskrevet som behagelig.

Ytterst få har beskrevet en negativ NDO, en del av dem hadde prøvd å ta livet ved egen hjelp, men ikke alle. Forklaringene på disse typene NDO kan være mange. Det kan f.eks. være en del av en læreprosess. Undersøkelser tyder på at bærer man på negative tanker rett før døden kan dette påvirke tilstanden man går inn i like etter at døden har inntruffet.

Jeg tar med en historie til som gjør det vanskelig å forklare annet enn et åndelig fenomen og et gløtt inn i det hinsidige. Det er mange som har fortalt lignende historier:

(10) "Jeg var svært syk og døden nær på grunn av hjerteproblemer samtidig som søsteren min lå i en annen avdeling på det samme sykehuset og var like livsfarlig syk. Hun lå i diabetisk koma. Jeg forlot kroppen min og beveget meg bort til et hjørne av rommet der jeg så ned på at de arbeidet med meg. Plutselig konstaterte jeg at jeg samtalte med søsteren min. Hun var der oppe sammen med meg. Jeg var sterkt knyttet til henne, og vi snakket om hva det var som foregikk der nede. Men i det samme begynte hun å fjerne seg fra meg. Jeg forsøkte å følge etter henne, men hun sa hele tiden at jeg måtte bli der jeg var. "Tiden er ikke inne for deg." sa hun. "Du kan ikke bli med meg, for tiden er ikke kommet for deg ennå." så begynte hun å fjerne seg mer og mer gjennom en tunnel, og jeg ble værende igjen alene.

Da jeg våknet, sa jeg til legene at søsteren min var død. Dette benektet de, men da jeg ikke ga meg, ba de en pleier undersøke saken. Og det viste seg at hun var død, akkurat som jeg hadde sagt."

Her kommer et lite dikt fra en dame som hadde en NDO : **(11)**

Svevende under taket så jeg ned
på et ubebodd legeme - mitt eget.

Så merkelig fredfylt, luftig og vektløs som lyset
fløt jeg der, befridd fra smertefylte dager og netter

til jeg hørte en stemme, som bød meg å komme
og atter bor jeg innenfor mitt legemes vegger.

Den verdenskjente psykoterapeuten Carl Gustav Jung fikk selv en NDO etter et hjerteattakk bare noen få måneder før han skrev dette i 1944: **(12)**

"Det som skjer etter døden er så uutsigelig praktfullt at vår fantasi og vår følelse ikke engang er tilstrekkelig til å danne seg et tilnærmet begrep om det."

Mennesker som har hatt en NDO forandrer seg betydelig etterpå. Spesielt de som har opplevd lyset under sin NDO. Som en liten jente sa det: *"Alle de gode tingene er i det lyset."*

Mennesker som har hatt en NDO er bl.a. sunnere og har færre psykiske plager. De er lykkeligere, har sterke familieband, mer glede over livet, og radikalt mindre redd for å dø. Mange har gjennomgått en betydelig økning i psykiske evner. F.eks. er det en del som ikke kan bære klokker, fordi de går i stykker, noen få kan lese andres tanker, andre kan se inn i fremtiden.

NDO'ere har en urokkelig overbevisning om at det er et liv etter døden. Her forteller noen NDO'ere om det: **(13)**

☉ *"Jeg vet at det er et liv etter døden! Ingenting kan rokke ved denne overbevisningen. Hos meg finnes det ingen tvil - det er fredelig og det er ingenting å være redd for. Jeg vet ikke hva som kommer i tillegg til det jeg opplevd, men det er mer enn nok for meg... Jeg vet bare at døden ikke er noe å være redd for - bare det å dø."*

☉ *"Denne opplevelsen var en velsignelse for meg fordi jeg nå vet med sikkerhet at det er et skille mellom kropp og sjel og at det er et liv etter døden."*

☉ *"Det ga meg et svar på det jeg tror alle må fundere på en eller annen gang i løpet av livet. Jo, det er et liv etter dette! Det er vakrere enn vi overhodet kan klare å forestille oss! Når du først har stiftet bekjentskap med det, er det ikke noe som kan sidestilles med det. Dette er noe du ganske enkelt vet!"*

☉ *"Jeg har et budskap til andre som lever alminnelige vanlige liv. Jeg vil si dem at "det er mer". Vår identitet vil fortsette -i en større sammenheng. Du kommer ikke til å miste vennene dine. Du kommer til å oppleve en skjønnhet og en fred og en kjærlighet - og dette kjærlighetens lys som omgir deg og fyller deg er Gud."*

Mennesker som har hatt en NDO er etterpå i meget stor grad tilbøyelig til å si seg enig i uttalelsen: Uansett religiøs tro er det et liv etter døden. De som har hatt en "dyp" NDO har et utpreget universelt syn på hvem som er "Kvalifisert" til et liv etter døden. Kort uttrykt inntar de en kollektiv holdning som går ut på at "ingen er utelukket og spesielle religiøse trosretninger er irrelevante".

Utpreget religiøse NDO-ere er svært lite dogmatisk og bokstavtro når de vender tilbake fra sin NDO. De kan fortelle at Gud er mer opptatt av de åndelige sidene ved religionen enn av de dogmatiske.

Her følger noen eksempler med NDO-ernes egne ord: **(14)**

☉ *"Jeg vokste opp i et sterkt religiøst samfunn, og som barn var jeg svært religiøs... Jeg mener at jeg måtte lære visse ting, og som barn trodde jeg på dem og holdt meg til dem... Omtrent som en utenatlekse. Men etter min NDO ble jeg mindre religiøs formelt sett, men sannsynligvis mer religiøs inni meg... Jeg tror ikke jeg har vært i kirken en eneste gang siden jeg hadde min NDO, men jeg mener at jeg åndelig sett er sterkere enn jeg noen gang tidligere har vært."*

☉ *"Jeg ble oppdratt som protestant. Jeg distanserte meg fra dette tidlig i tenårene. så tok jeg for meg katolisismen igjen og kom til at den var enda verre. I bunn og grunn var jeg en overbevist, frittalende ateist på den tiden jeg ble rammet av denne ulykken. Det fantes ingen Gud... Han var et fantasifoster i menneskenes sinn. Nå vet jeg at det finnes en Gud og at Gud er i alt som eksisterer. Det er Guds innerste vesen. Alt som eksisterer, er preget av Guds vesen. Jeg vet at det finnes en Gud nå. Det er ikke tvil i min sjel. "*

☉ *"Før jeg hadde min NDO, var jeg ikke så sikker på om Gud virkelig fantes. Jeg var aldri noen ivrig kirkegjenger. Det er jeg ikke nå heller. Men jeg vet at det finnes en Gud. (Er dette noe du vet på grunn av opplevelsen?) Ja. Jeg er langt mer religiøs enn jeg var, men jeg tror ikke akkurat på det som forfektes i kirkene. Jeg liker ikke metodene deres. De har så lett for å skremme folk. Det de forkynner stemmer ikke etter min oppfatning, så jeg har min egen overbevisning."*

☉ **(15)** *"Legen min fortalte meg at jeg hadde "dødd" under operasjonen. Men jeg sa til ham at jeg var blitt født. Jeg så i den visjonen for en fastlåst stabukk jeg var med all den teologien. Jeg så ned på alle som ikke tilhørte det samme trossamfunnet som meg og som ikke holdt seg til den samme teologien som meg. Mange mennesker jeg kjenner, kommer nok til å bli overrasket når de finner ut at Herren ikke er interessert i teologi. Jeg har inntrykk av at han morer seg over noe av det, for han var overhodet ikke interessert i hvilket trossamfunn jeg tilhørte. Han ville vite hva som var i hjertet mitt, ikke i hodet mitt."*

Jeg tar i tillegg med et utdrag som går på det å skremme folk: **(16)**

"En NDO-er jeg snakket med, var prest av det mest typiske ild- og svovelslaget. Rett som det var, fortalte han, hadde han sagt til menigheten at hvis de ikke trodde på Bibelen på en bestemt måte, kom de til å bli fordømt og brenne i all evighet. Da han gjennomgikk sin NDO, hadde lysvesenet sagt til ham at han ikke måtte si slikt til menigheten sin mer. Men det ble ikke sagt på noen bydende måte. Lysvesenet antydte bare at det han gjorde, kunne gjøre livet ulykkelig for menigheten. Da presten gikk opp på prekestolen igjen, var budskapet hans preget av kjærlighet, ikke redsel.

NDO-ere har større glede ved livet etter sin NDO enn før som de følgende eksemplene viser:

🟡(17) *"Jeg har en voldsom trang til å leve ut hvert eneste øyeblikk i så mange dager det blir meg forunt å leve... Livet mitt er uten tvil blitt enda rikere enn før etter at jeg hadde denne nær-døden-opplevelsen..."*

🟡*"Etter at jeg kom tilbake, var jeg svært, svært lykkelig, og jeg var fylt av en voldsom energi. Jeg så på alt rundt meg med undring. Jeg elsket alt og alle. ..Menneskene var vakre. Nå må vi gjøre det beste ut av det. Vi må ikke sløse det bort!"*

🟡*"Jeg har aldri siden opplevelsen støtt på et kjedelig menneske... Det er en av grunnene til at hver eneste dag i livet mitt virker bedre enn gårdsdagen."*

🟡*"Etterpå lærte jeg meg også til å sitte stille -å finne styrke i stillheten... Jeg lærte meg til å se den fysiske verden på en ny, svært detaljert måte. Jeg la merke til farve-nyansene i mosen på treleggene, formen og sprekene i barken. Jeg satt ved en dam og betraktet et siv som blåste i vinden. Jeg stirret på de selvljyende røde eller blå vannnymfene i sin glimtende, flimrende flukt..."*

NDO-ere aksepterer og har mye større omtanke for andre mennesker enn før:

🟡*"Nå legger jeg merke til at jeg liker alle jeg treffer. Det hender ytterst sjelden at jeg støter på noen som jeg ikke liker. Det skyldes at jeg fra første stund aksepterer dem som sympatiske mennesker... Jeg dømmer ikke andre lenger... Og folk reagerer på meg akkurat på den samme måten, og jeg tror de fornemmer dette (ved meg)... Jeg er svært åpen når det gjelder å vise følelsene mine. (Har det alltid vært slik?) Nei. Jeg var slik overfor barna mine... Men etter at jeg hadde denne opplevelsen, omfavner jeg alle jeg møter. Det er helt naturlig for meg å gjøre det som et uttrykk for kjærlighet. Slik er det blitt for meg." - Denne damen brukte de fem siste årene av sitt liv til frivillig arbeid som sosialarbeider.*

🟡*"Min glede bunner i å se et annet menneske smile. Jeg har også lagt merke til at jeg mer enn før søker kroppskontakt med andre mennesker... Jeg har inntrykk av at det får folk til å føle seg mer vel til mote. Hver gang det oppstår et problem i familien, er det meg folk henvender seg til... Jeg har mer innsikt når det gjelder andre mennesker nå... Jeg mister nesten aldri besinnelsen lenger. Jeg kan se smerten i andre menneskers øyne. Man sårer ofte andre mennesker fordi man ikke forstår... Det viktigste vi har, er vårt forhold til andre mennesker. Alt dreier seg om omsorg og medfølelse og kjærlighet til våre medmennesker... Kjærlighet er svaret. Det er svaret på alt." - Denne kvinnen skulle begynne å arbeide ulønnet på et pleiehjem i nabolaget. Det er ikke unntaksvis at NDO-ere ønsker å hjelpe andre mennesker. Det er snarere regelen. "Mitt mål i livet er å hjelpe andre" kan nærmest stå som motto for mange NDO-ere.*

NDO-ere forandrer seg på mange andre måter også bl.a. mindre opptatt av status i forhold til andre mennesker, mindre materialistiske:

🟡*"Jeg tror jeg var et temmelig overfladisk menneske som slet vettet av meg for å behage andre og for å bli akseptert og likt. Nå bryr jeg meg ikke en døyt om den slags. Det er faktisk en vidunderlig følelse..."*

🟡*"I en alder av 49 og et halvt år begynner jeg å innse at Gud ikke ville at jeg skulle arbeide som fagpsykolog, forlange store honorarer og sette vanskelige ord på folks mentale tilstand*

mens jeg fikk stadig høyere tanker om min egen betydningsfullhet. Han har gjort meg til en fakkellik slik at jeg kan spre lys der jeg kommer. Han har gitt meg evnen til å fortelle hvem jeg er og hva jeg vet om Guds godhet. ..Han har gjort meg mer menneskelig i min forståelse av andres problemer."

🟡 *"Min interesse for materiell rikdom og trang til å eie ble erstattet med en streben etter åndelig innsikt og et lidenskapelig ønske om å se en bedre verden."*

Forvandlingen etter en NDO varer livet ut:

"Noe annet som forbløffer meg, er at denne opplevelsen ikke bare har preg av et minne som gradvis blekner og forsvinner. Nei, det er noe som liksom vokser hele tiden. Den gir råd og vink. så forsøker du å følge disse rådene, og det viser seg at de er fremragende. De gjør livet ditt langt bedre og rikere."

Enkelte NDO'ere mener opplevelsene deres er Guds gave til menneskene, i vår tid, de har fått et mål å utrette, et spesielt kall:

"Jeg tror vi alle har hatt denne opplevelsen av en bestemt grunn. Det er noe vi må utrette. Vi fikk et spesielt kall. Jeg tror absolutt at det dreier seg om et kall. Jeg tror Gud vet hva han gjør, men vi vet det ikke, så denne gaven aksepteres uten at det stilles noen spørsmål. Men for oss tror jeg at det er et mål, og hvis du vil vite hvorfor, tror jeg det består i at Gud har kalt deg til å gjøre noe, og at du er nødt til å vokse som menneske... Og jeg vet at Gud har stått i sentrum for min tilværelse helt siden jeg hadde denne opplevelsen."

En NDO-er beskrev møte med lyset slik: **(18)**

". ..Det var aksepterende. Det var tilgivende. Det var absolutt ikke dømmende. Det ga meg en følelse av total sikkerhet som jeg aldri har opplevd maken til. Jeg satte uendelig stor pris på det. Det var fullkommenhet. Det var absolutt, betingelsesløs kjærlighet..."

Til slutt vil jeg ta med tre beskrivelser fra mennesker som har hatt en NDO med deres egne ord:

🟡 **(19)** *"Da jeg kom dit hvor lyset hadde sitt utspring, kunne jeg se inn. Jeg kan ikke beskrive med vanlige ord den følelsen jeg fikk ved det synet som møtte meg. Det var en gigantisk, uendelig verden av ro, kjærlighet, energi og skjønnhet. Menneske livet fortonte seg uvirkelig sammenlignet med dette. Men samtidig understreket det hvor viktig livet var og også at døden var en inngang til et bedre, annerledes liv. Alt var skjønnhet, alt var meningsfylt eksistens. Universets hele energi var samlet på et umåtelig sted."*

🟡 **(20)** *"Ved siden av meg var en skapning med et praktfullt utseende. Jeg kunne ikke se noen konkret form, men snarere en lysutstråling som falt på alt omkring meg og som snakket med en stemme fylt av den sterkeste ømhet man kan forestille seg. Da denne kjærlige, men mektige skapningen snakket til meg, erkjente jeg dype sannheter som ligger langt hinsides mine evner til å forklare det."*

Jeg forstod livet og døden, og øyeblikkelig ble det slutt på enhver redsel jeg måtte ha hatt. Det var en totalitet, en helhet over erkjennelsen av at jeg kunne fortsette å oppleve og at det absolutt ikke fantes noen grunn til at jeg skulle fortsette min paniske kamp for å eksistere."

Idet som virket som en uendelig lang tid, opplevde jeg dette nærværet. Denne lysets skapning, ren, mektig, altomfattende, var uten form, og store bevissthetsbølger strømmet inn i meg og mitt sinn.

Da jeg tok imot disse åpenbaringene, visste jeg at de var nettopp det. Det spilte selvfølgelig ingen rolle om man var levende eller død - alt var så tindrende klart. Alt var preget av fullstendig tillit og en dypere forståelse av hva disse ordene innebar.

Det var som om de store sannhetene åpenbarte seg for meg. Tankebølger - ideer som var større og renere enn jeg noen gang hadde forestilt meg dem, korn til meg. Med den største selyfølgelighet åpenbarte klare tanker seg for meg i uavkortet helhet, men ikke i noen logisk rekkefølge. Jeg som var i dette praktfulle nærvær, forsto det alt sammen. Jeg forstod at bevissthet er liv.

Vi skal gjennomleve mangt og mye, men denne bevisstheten som vi vet ligger bak personligheten vår, skal fortsette. Nå visste jeg at hensikten med livet ikke avhenger av meg. Livet har sin egen hensikt. Jeg forstod at livets strøm vil fortsette akkurat som jeg skal fortsette å være til. Et nytt alvor kom inn i min tilværelse.

Da dette skjedde, merket jeg en sterk følelsesintensitet som om lyset som omga denne skapningen flommet over meg og trengte inn i alle deler av meg.

Da jeg absorberte energien, merket jeg det jeg bare kan beskrive som lykksalighet. Det er et så enkelt ord, men følelsen var dynamisk, himmelstormende, praktfull, ekspansiv, ekstatisk-lykksalighet. Den virvlet rundt meg, kom inn i brystet mitt og flommet gjennom meg, og jeg ble fylt av kjærlighet og bevissthet i uant tid."

🟡(21) *"Jeg var ikke klar over noe av det som foregikk i rommet fordi stedet der jeg var og det jeg opplevde ikke var av denne verden. Det siste jeg husker, var at jeg ba til Gud. (Denne mannen hadde vært ateist gjennom mesteparten av sitt liv.) så begynte en annen bevissthet langsomt å manifestere seg. Det kan ha skjedd i løpet av sekunder, minutter, år eller til og med en evighet.*

Til å begynne med ble jeg klar over vakre farger - alle regnbuens farger. De ble forsterket i krystaller og strålte klart i alle retninger. Det var som om alt dette lyset kom mot meg gjennom en prisme laget av en ren og vakker diamant, og samtidig var det som om jeg befant meg midt inne i denne diamanten. Jeg stod i en himmelsk blomstereng. Det var et annet sted, i en annen tid og kanskje var det til og med i et annet univers. Men det dreide seg absolutt om en helt annen bevissthet - pulserende og mer levende enn den jeg hadde kjent i mitt jordiske liv. Ørene mine ble fylt av en musikk så vakker at ingen komponist vil kunne skape noe tilsvarende. Jeg var heller ikke av denne verden. Musikken var beroligende, mild og varm og kom på en måte fra en kilde langt inne i meg .

Alt som skjedde meg mens jeg befant meg i denne bevissthetstilstanden, var langt hinsides noe av det jeg tidligere hadde opplevd, men samtidig var det kjent, som om jeg alltid hadde visst at dette fantes. Når jeg skal forsøke å beskrive noe så vakkert, blir jeg den dag i dag stum av ærefrykt. Det finnes ingen ord på noe språk som kan beskrive noe så storslagent. Selv de største litterære verker av menn og kvinner som har vært så heldige å få oppleve denne lykksaligheten, makter bare å gjengi en blek skygge av denne prakten. Jeg vet ikke hvor jeg var, og jeg hadde mistet fornemmelsen av å ha en fysisk eksistens på jorden. Vennene mine,

familien og slektingene var borte. Jeg befant meg i en tilstand av ren bevissthet, for en sublim bevissthet dette var! Det var som å bli gjenfødt til en annen, høyere livsform.

Da mine sanser utvidet seg, ble jeg klar over farger som lå langt utenfor regnbuespekteret som menneskeøyet kjenner. Mitt sanseapparat virket rundt meg i en 360 graders omkrets. Det var som om jeg stod i midten av en lotusblomst som utfoldet sin skjønnhet omkring meg i alle retninger. Jeg fornemmet at jeg var midt i en tunnel. Jeg svevet nærmere og nærmere et lys i den andre enden. Langt unna så jeg noe som jeg, med det begrensede språket jeg har til rådighet, bare kan beskrive som to sirkler. Midt i den ene sirkelen sto den vakreste skapningen som tenkes kan. Det var verken en mann eller en kvinne, men begge deler. Jeg har aldri, verken før eller siden, sett noe så vakkert, kjærlig og rendyrket tiltalende som denne skapningen. En umåtelig, strålende kjærlighet strømmet ut fra den. Et utrolig lys glødet fra hver eneste pore i skapningens ansikt. Lysets farger var praktfulle, pulserende og levende. Lyset strålte utover. Det var glitrende hvitt blandet med noe jeg bare kan beskrive som en gylden nyanse. En intens følelse av glede og ærefrykt fylte meg. Jeg ble oppslukt av en absolutt uutsigelig kjærlighet. Jeg hadde en overveldende følelse av at jeg befant meg i nærheten av livets kilde og kanskje til og med i nærheten av min skaper. Til tross for denne enorme ærefrykten dette ga, følte jeg at jeg kjente denne skapningen svært godt. Av hele mitt hjerte ønsket jeg å omfavne den og bli ett med den, for selv om dette verken var min mor eller min far, var det begge deler.

Den andre sirkelen omga den første. I denne sirkelen la jeg merke til seks skimrende, perlemoraktige punkter som utvidet seg og åpnet seg som kronbladene på en blomst mot solen. Dette var levende vesener. Fargene var strålende vakre og tiltrekkende, og jeg følte meg så nær dem at jeg holdt på å miste pusten. Bakenfor disse punktene la jeg merke til et kraftig, strålende, skinnende hvitt lys. Det fylte hele min bevissthet. Det strømmet gjennom denne praktfulle scenen som en sol som stiger opp i horisonten og et slør trekkes til side. Dette praktfulle lyset strømmet liksom gjennom klare krystaller.

Jeg fikk inntrykk av at det kom fra selve senteret i bevisstheten jeg befant meg i og skinte utover i alle retninger mot universets uendelighet. Jeg ble klar over at det var en del av alle levende ting og at alle levende ting samtidig var en del av det. Jeg visste at det var allmektig, at det sto for umåtelig, guddommelig kjærlighet. Det var som om hjertet mitt ville sprengte seg ut av kroppen min og nærme seg det. Det var nesten som om jeg hadde truffet min skaper. Selv om lyset virket mange tusen ganger sterkere enn det klareste solskinn, gjorde det ikke noe å stirre rett inn i det. Det eneste jeg følte trang til, var å oppleve mer og mer av det og å bli badet i det i all fremtid."

REFERANSER

1. på rett vei mot OMEGA: Kenneth Ring.
2. Nær døden-opplevelser. Michael B. Sabom. Side 25.
3. Nær døden-opplevelser. Michael B. Sabom. Side 30.
4. OMNI. Høsten 1995. Side 66.
5. Transformed by the Light: Melvin Morse. Side VIII.
6. Livet etter livet. Raymond A. Moody. Side 92.
7. Livet etter livet. Raymond A. Moody. Side 80.
8. Livets Speil. Rune Amundsen. Side 93.

9. på rett vei mot OMEGA. Kenneth Ring. Side 108.
10. Lyset bortenfor. Raymond A. Moody. Side 125.
11. Nær døden-opplevelser. Michael B. Sabom. Side 32.
12. Lyset bortenfor. Raymond A. Moody. Side 142.
13. på rett vei mot OMEGA. Kenneth Ring. Side 176.
14. på rett vei mot OMEGA. Kenneth Ring. Side 173,170,174.
15. Lyset bortenfor. Raymond A. Moody. Side 44.
16. Lyset bortenfor. Raymond A. Moody. Side 37.
17. på rett vei mot OMEGA. Kenneth Ring. Kapittel 5. Side 140.
18. på rett vei mot OMEGA: Kenneth Ring. Side 118.
19. på rett vei mot OMEGA. Kenneth Ring. Side 62.
20. på rett vei mot OMEGA. Kenneth Ring. Side 86.
21. på rett vei mot OMEGA. Kenneth Ring. Side 73.

Linker:

- 🕒 [IANDS](#) Den internasjonale organisasjonen for nær døden opplevelser. *(Det eksisterer også en norsk/nordisk avdeling til denne organisasjonen)*
- 🕒 [Raymond A. Moody](#) Forfatter til flere bøker, bl.a. den banebrytende boken life after life.
- 🕒 [Near-Death Experience](#) Spirit www sitt eget sted om nær døden opplevelser.
- 🕒 [Into the light](#) Dr. Melvin Morse internett sted. Han er en nær døden etterforsker og har spesielt tatt for seg barns opplevelser.
- 🕒 [Kevin Williams](#) Hjemmesiden til en nær døden etterforsker. Masse artikler.
- 🕒 [The Website of P.M.H. Atwater](#) Nær døden overlevende og etterforsker. Intuitiv rådgiver og visjonær forfatter.
- 🕒 [Embraced by the light](#) Den offisielle hjemmesiden til Betty J. Eadie. Hennes første bok, Omfavnet av lyset, basert på hennes egne opplevelser har forandret livene til flere hundre tusen mennesker over hele verden.
- 🕒 [Thoughtful Living](#) Hjemmesiden ifra en som har opplevd en NDO.
- 🕒 [Heavenly answers](#) Joyce H. Brown, forfatter til Heavenly Answers to Earthly Challenges. Etter hennes nær døden opplevelse i 1983, har hun viet sitt liv for å hjelpe andre.